

РЕШЕНИЕ

№ 17580

гр. София, 09.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.04.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Теодора Милева

ЧЛЕНОВЕ: Мария Владимирова
Петър Савчев

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2487** по описа за **2026** година докладвано от съдия Теодора Милева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА С. против Решение №259/ 23.01.2026 г. по НАХД № 11654/2025 г. по описа на СРС, 147 състав, с което е отменено наказателно постановление №22-2500387 от 04.07.2025 г., издадено от директора на Дирекция "Инспекция по труда" - Софийска област, с което на основание чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ) вр.чл. 416, ал.8 от КТ на „СОЛИД ГРУП“ ЕООД, е наложена имуществена санкция в размер на 15 000 лева за нарушение на чл. 275, ал. 1 от Кодекса на труда във връзка с чл. 60, ал. 1 и чл. 61 от Наредба № 2 от 22.03.2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи (Наредба № 2/22.03.2004 г.).

С касационната жалба се моли да бъде отменено решението като неправилно и постановено в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Посочва, че извършеното деяние представлява нарушение на основно задължение на строителя за осигуряване на комплексни здравословни и безопасни условия на труд на работещите на строителния обект и създава риск за падане от височина на работниците и служителите, които се намират на обекта. Твърди, че необезопасяването на обекта, дори и за кратък период от време, дори и само в деня на проверката, би могло да причини значителни щети върху здравето на

хората. Счита, че актосъставителят е описал пълно, точно и всеобхватно извършеното нарушение в съставения АУАН и е конкретизирал обекта на контрол, в който е извършено нарушението, събрал е достатъчно доказателства по преписката, които да обосновават отговорността на жалбоподателя за извършеното нарушение. Счита, че районният съд изобщо не е разгледал или обсъдил и другите доказателства, приложени към преписката, а именно направените от контролния орган снимки на обекта, от които е видно извършеното нарушение. Също така се твърди, че при постановяване на решението не са взети предвид показанията, дадени в съдебното производство от актосъставителя главен инспектор Р. Г., от които безспорно се установява извършеното нарушение. Намира, че изводите на съда са напълно неправилни и противоречащи на материалния закон. Излага подробни съображения. Моли се да бъде отменено изцяло решението както и да бъде уважена в пълен размер наложената с него санкция.

В съдебно заседание, касаторът ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА С. - редовно призован, не се явява, представлява се от юрк. К., която поддържа жалбата. Претендира разноски.

Ответникът „СОЛИД ГРУП“ ЕООД се представлява от адв. А., който моля да бъде отхвърлена жалбата като неоснователна и да бъде потвърдено решението на СРС като правилно и законосъобразно. Не претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Д., дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, II касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, приема следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество е основателна.

Софийски районен съд, въз основа на приложените писмени доказателства е установил от фактическа страна, че на 21.05.2025 г. била извършена проверка по спазване на трудовото законодателство в обект на контрол „Жилищна сграда с магазин, гаражи и подземни гаражи" - УПИ ХХП-640, кв. 306а, м. Б. шосе-Рампа, Столична Община/СО/ - р-н „П.", [населено място], с административен адрес: [улица], стопанисван от „СОЛИД ГРУП" ЕООД в качеството на строител. При проверката било констатирано, че на обекта не са осигурени здравословни и безопасни условия на труд, така че опасностите за живота и здравето на работещите да бъдат отстранени, ограничени или намалени като „СОЛИД ГРУП" ЕООД не е обезопасил асансьорни шахти от 2-ри до 7-ми етаж, които създават опасност за падане от височина на предмети и хора, чрез бордова лента за краката средно и главно перило за ръцете или друго еквивалентно алтернативно решение. За констатираното при проверката бил съставен Протокол от извършена проверка ПР2520834/09.06.2025 г и акт – разпореждане от 21.05.2025 г за спиране на СМР в проверения строеж. На 22.05.2025 г. бил съставен Констативен протокол за отстранени горепосочените нарушения на строителния обект, който бил представен на Д "ИТ" – С., заедно със снимки за изпълнените дейности по обезопасяването на обекта против падане от височина. С оглед констатираните при проверката обстоятелства на 09.06.2025 г. свидетелят Р. Ц. А. – Г. съставила акт за установяване на административно нарушение № 22-2500387 /09.06.2025 г. за нарушение на чл. 60, ал. 1 вр. с чл. 61 от Наредба № 2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи. Въз основа на така съставения АУАН на 04.07.2025 г., директорът на Дирекция "Инспекция по

труда" – С. издал обжалваното наказателно постановление, с което наложил на жалбоподателя имуществена санкция в размер на 15 000 лева за извършено административно нарушение на чл. 275, ал. 1 от Кодекса на труда във връзка с чл. 60, ал. 1 и чл. 61 от Наредба № 2 от 22.03.2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи.

Въз основа на така установената фактическа обстановка въззивният съд е обосновал извод, че в АУАН и НП липсва каквото и да е описание на конкретните действия/бездействия, чрез които се твърди дружеството-жалбоподател да е осъществило от обективна страна съставите на цитираните норми. Единствено общо е посочено, че дружеството не е изпълнило задължението да осигури комплексни здравословни и безопасни условия на труд на всички работещи, като не е обезопасило асансьорни шахти от 2-ри до 7-ми етаж, които създават опасност за падане от височина на предмети и хора, чрез бордова лента за краката средно и главно перило за ръцете или друго еквивалентно алтернативно решение, в нарушение на чл. 275, ал. 1 от Кодекс на труда. Така формулираните фактически твърдения според СРС обаче не кореспондират с вменените от разпоредбите на чл. 60, ал. 1 и чл. 61 от Наредба № 2/2004 г. конкретни изисквания, осигуряващи здравословни и безопасни условия на труд при работа от височина. Съгласно чл. 60, ал. 1 от Наредбата, работи на височина се извършват при осигурена безопасност от падане на хора или предмети чрез подходящо оборудване, колективни и/или лични предпазни средства (напр. ограждения, скелета, платформи и/или предпазни (защитни) мрежи), а според чл. 61 от Наредбата, паданията от височина при осъществяването на СМР се предотвратяват чрез приспособления (съоръжения, ограждения), които са достатъчно високи и са изградени най-малко от защитна бордова лента за крака, главно перило за ръце и средно перило за ръце или чрез еквивалентно алтернативно решение. Според СРС за да е осъществено деянието по чл.60,ал.1 от Наредбата, е необходимо да се извършват работи на височина, при осъществяването на строително монтажни дейности. Под термина "височина" следва да се разбира височина, която е по-голяма от 1, 5 метра, мерено от пода или терена -§ 1, т. 21от ДР на Наредба № 2/2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на СМР. Приел е, че видно от обстоятелствената част на АУАН и НП, в същите липсват каквито и да е факти, от които да се направи извод, че в обект на контрол „Жилищна сграда с магазин, гаражи и подземни гаражи" - УПИ ХХП-640, кв. 306а, м. Б. шосе-Рампа, Столична Община/СО/ - р-н „П.", [населено място], с адм. адрес: [улица] въобще се извършват строително монтажни работи. Приел е, че няма данни и констатации какви дейности са извършвани на височина, имало ли е работници/служители, които да извършват работа на височина, която е по-голяма от 1, 5 метра. Съответно въззивният съд, при липсата на конкретно описание на нарушението е посочил, че е затруднен да направи изводи и по отношение на материалната компетентност на наказващия орган. Първоинстанционния съд е приел, че не е доказано, че дружеството има качеството на работодател, а оттук и на субект на административнонаказателна отговорност по чл. 413, ал. 2 КТ за нарушение на чл. 60 вр. с чл. 61 от Наредба № 2 от 22.03.2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи. Съдът е чел, че посочените по-горе нарушения на процесуалните правила са съществени такива и са достатъчно основание за отмяна на атакуваното НП само на процесуално основание, тъй като водят до нарушаване правото на защита на наказаното лице.

Решението на районния съд е валидно и допустимо, но по същество се явява неправилно. Въззивният съд правилно е установил фактическата обстановка по делото, като подробно е обсъдил събраните в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства, но е стигнал до неправилни изводи.

Настоящият съдебен състав счита, приема, че за да е осъществен съставът на цитираната в наказателното постановление санкционна норма на чл. 413, ал. 3, т.2 от КТ следва да е установено наличието на задължено лице - работодател, вменено му от законодателя задължение за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд и доказано неизпълнение на това му задължение, а съгласно чл.416, ал.8 от КТ нарушението да бъде извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което нарушителят е наказан за нарушение от същия вид.

Тоест субект на административнонаказателна отговорност по чл. 413, ал. 3, т.2 КТ е лице което има качеството на "работодател". С императивната норма на чл. 14 от ЗЗБУТ е въведено общо задължение за всички лица - ЮЛ и ФЛ, които самостоятелно наемат работещи; юридическите и физическите лица, които ползват работещи, предоставени им от предприятие, което осигурява временна работа; както и лицата, които за своя сметка работят сами или в съдружие с други, да осигурят здравословни и безопасни условия на труд във всички случаи, свързани с работата, както на работещите, така и на всички останали лица, които по друг повод се намират във или в близост до работните помещения, площадки или места. В § 1, т. 9 от ЗЗБУТ е дефиниран критерия за минималните изисквания за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд - такива условия, които не водят до професионални заболявания и злополуки при работа и създават предпоставка за пълното физическо, психическо и социално благополучие на работещите лица. В разглежданият случай, предвид специфичния характер на дейностите по строителство, с Наредба № 2 от 2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи (Наредба 2/2004г.) са въведени специални изисквания, на задължените лица е вменено задължение за извършване на конкретни действия по изпълнението им. Такива задължени лица са възложителят (чл. 5 от Наредба 2/2004г); координаторът по безопасност (чл. 11 от Наредба 2/2004г) и строителят (чл. 16 от Наредба 2/2004г).

Видно от санкционната част на НП на основание чл. 416, ал. 5 от КТ, във връзка с чл. 413, ал. 3, т.2 от КТ на „СОЛИД ГРУП“ ЕООД е наложена имуществена санкция, като изрично е изписано "в качеството му на работодател". Видно от събраните по делото доказателства е установена трудово-правна връзка между наказаното дружество и техническия ръководител на обекта. От доказателствата по делото се установява, че между „ГИЙМ БИЛД-2015“ ООД, в качеството на възложител, и „СОЛИД ГРУП“ ЕООД, в качеството на изпълнител, е сключен договор за строителство от 11.11.2022 г., по силата на който „ГИЙМ БИЛД-2015" ООД е възложило на „СОЛИД ГРУП“ ЕООД извършването на определени видове строителни и монтажни работи в процесния строителен обект. Съгласно чл.8 от договора за строителство е посочено, че изпълнителят носи отговорност за създаване на безопасни условия на труд, съгласно действащото законодателство. В писмена договореност за осигуряване на ЗБУТ при извършване на СМР и СМР на територията на строителната площадка на Възложителя е регламентирана чия е отговорността по спазване изискванията на ЗБУТ и Наредба 2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на СМР и Наредба 7 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване, като отговорността е вменена на „СОЛИД ГРУП“ ЕООД. Така например от т. V, т. VII и т. IX от писмената договореност са видни задълженията на „СОЛИД ГРУП“ ЕООД за обезопасяването на обекта и отговорността по спазване на ЗБУТ.

Съответно приложимата санкционна норма по отношение на възложителя за нарушението е по чл.275, ал.1 от КТ във връзка с чл. 60, ал.1 и чл. 61 от Наредба № 2/22.03.2004 г. и във връзка с наличието на повторност е тази по чл. 413, ал. 3, т.2 КТ. Предвид разпоредбата на чл. 16, т. 1, б.

"б" от Наредба № 2/22.03.2004 г., която въвежда конкретни задължения за осигуряване на ЗБУТ за строителя, задължението да осигурява комплексни ЗБУТ на всички работещи на строителния обект, включително на подизпълнителите при извършване на СМР на изпълняваните от него строежи, в съответствие с минималните изисквания на тази Наредба, правилно е ангажирана административно-наказателната отговорност на санкционираното дружество, в качеството му на работодател.

От събраните по делото доказателства с категоричност се установява, че по отношение на същия нарушител е било проведено предходно административнонаказателно производство за идентично нарушение, приключило със сключено споразумение по АУАН № 22-2500176/19.03.2025 г. по реда на чл. 415г от КТ, одобрено с Решение с изх. № 25030173/15.04.2025 г. на изпълнителния директор на ИА "ГИТ" и влязло в сила на същата дата. Нарушението по АУАН № 22-2500176/19.03.2025 г. се изразява в неосигуряване на безопасността на работещите на височина срещу падане на хора или предмети чрез подходящо оборудване, колективни и/или лично предпазни средства /напр. ограждения и/или предпазни защитни мрежи/ в нарушение на чл.60, ал.1 във вр. с чл.61 от Наредба 2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на СМР. В тази връзка следва да бъде съобразена и разпоредбата на чл. 58г, ал. 11 от ЗАНН, съгласно която споразумението влиза в сила от датата на подписването му, а ако с него е наложено административно наказание глоба, то влиза в сила от датата на заплащане на глобата. Споразумението е окончателно и има последиците на влязло в сила наказателно постановление. Поради изложеното влязлото в сила споразумение следва да бъде отчетено като релевантен юридически факт при преценката за наличие на повторност по см. на чл. 416, ал. 8 от Кодекса на труда. При тези данни и с оглед наличието на времеви елемент от фактическия състав на повторността по смисъла на КТ, доколкото процесното нарушение е осъществено в рамките на едногодишния срок по чл. 416, ал. 8 от КТ, обосновано е прието, че са налице всички предпоставки за ангажиране на отговорността на дружеството - касатор при условията на повторност, което обуславя правилното приложение на санкционната разпоредба на чл. 413, ал. 3, т.2 от КТ. Не се установяват нарушения при формирането на този извод, нито основания за неговото ревизиране в касационното производство.

Настоящият съдебен състав счита, че в производството по реализиране отговорността на дружеството, не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. НП и АУАН съдържат изискуемите реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 57 и чл. 42 от ЗАНН. Съдържащото се в тях фактическо описание на нарушението е достатъчно, пълно и конкретно и позволява индивидуализацията му като административно нарушение по чл.275, ал.1 от КТ във връзка с чл. 60, ал.1 и чл. 61 от Наредба № 2/22.03.2004 г. Налице е пълно фактическо и правно единство между АУАН и НП, досежно описанието на административното нарушение и фактите по неговото извършване, по идентичен начин възпроизведени в съдържанието на двата акта. Предвид посочената нормативна уредба касационната инстанция счита, че за "СОЛИД ГРУП" ЕООД съществува задължение "във всички случаи", да осигурява здравословни и безопасни условия на труд, свързани с работата както на работещите, така и на всички останали лица, които по друг повод се намират във или в близост до работните помещения, площадки или места, в т. ч и във вътрешната част на процесния строеж. Без значение е конкретните работници какви дейности са извършвали. Нарушението е на формално извършване, т.е. достатъчно е наличието на строителен обект, който не е обезопасен. Последното се потвърждава от писмените доказателства и свидетелските показания. Така напр. св.

А. заявява, че са заварили работници на третия етаж, друг човек от дясната страна и охрана. Наличието на работници време на проверката се потвърждава с подписаните от същите декларации.

С оглед на изложеното, съдът намира касационната жалба за основателна, поради което решението на СРС макар да е валидно и допустимо е постановено при неправилно прилагане на закона, и като такова следва да бъде отменено, а наказателното постановление потвърдено.

С оглед изхода на спора и своевременно предявената претенция, в полза на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. област, следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 130 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, II касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 259/23.01.2026 г. по НАХД № 11654/2025 г. по описа на СРС, 147 състав

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление №22-2500387 от 04.07.2025 г., издадено от директора на Дирекция "Инспекция по труда" – С..

ОСЪЖДА „СОЛИД ГРУП“ ЕООД, представлявано от управителя Г. Ж. К., с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], вх. Б, ет. 2, ап. офис 2, да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. област, сумата в размер на 66,47 евро /шестдесет и шест евро и четиридесет и седем цента/ или 130 лева (сто и тридесет лева), представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.